

For den kortlægning har nemlig ikke fundet sted, og hvis man overlader det til ledelsen selv at tage ansvaret for at finde ud af, hvad man har rundt omkring på virksomhederne, så er jeg bange for, at der er nogle ting, der bliver overset.

Og jeg er ligeglad med, at et klimaanlæg måske ikke går i gang hos en smedemester, men jeg er ikke ligeglad med, at nogle af de trafikfyr, som skibene skal sejle efter, måske pludselig slukker eller begynder at blinke med et nyt signal, så nogle skibe forulykker eller nogle olietankere sejler på grund ved Samsø. Det er jeg ikke ligeglad med.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Så vil jeg gerne sige til hr. Kim Behnke, at det da er mit indtryk af det materiale, der er forelagt fra regeringens side, at det lige præcis er den opgave, som det sekretariat, der nu etableres, skal løse. Det skal netop indsamle viden om, hvor det er, problemerne kan være, og formidle den viden ud til dem, for hvem det kan være relevant at modtage den.

Og jeg vil da gerne spørge forskningsministeren, om hun ikke, når hun tager ordet igen, kan prøve at uddybe præcis det område, for det er jo netop det, initiativerne går ud på.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Årtusindskiftet er en udfordring for alle dem, der anvender edb-systemer, hvor årstal angives ved hjælp af to cifre, for når datoen skifter ved midnat, kan det medføre, at data, der er genereret af forskellige programmer, ikke længere er korrekte, og det kan påvirke beregninger, sammenligninger og sorteringsrækkefølger i alle former for edb-systemer, lige fra dem, der er i de mindste bærbare pc'er, til dem, der er i de største servere.

Og selv om det kan blive dyrt at forberede alle systemer til år 2000, kan det altså få alvorlige følger for virksomheder inden for handel, industri, uddannelse og forvaltning at undlade at gøre dette.

Vi står altså over for en sag, som kan få alvorlige samfundsmæssige konsekvenser. Men det er også nødvendigt at gøre sig klart, hvem det er, der har ansvaret for at gøre hvad, og dér må vi sondre meget stærkt mellem den private sektor og den offentlige sektor.

Og lad mig starte med den private sektor:

Her har virksomhederne selv både ansvaret for og en meget stor tilskyndelse til at tage hånd om de år 2000-problemer, som de står over for, for det er jo sådan for en virksomhed, at jo større et problem den har, desto større tilskyndelse har den til at gøre noget ved det. Derfor er det i selve virksomhederne, ansvaret er placeret, og derfor er der efter Venstres mening ikke behov for en lovgivning på dette område, og regeringen kan i hvert fald ikke forvente at få Venstres støtte til en sådan lovgivning.

Det, der derimod er det offentliges opgave i forhold til virksomhederne – og det er også det, jeg har forstået at man fra regeringens side allerede er slået ind på – er at sprede information og dermed viden om, hvad det er for et problem, man står over for. Det er der fornuft i, og jeg synes, det er godt at gribe det an på den måde. Men det er farligt at tage ansvaret fra virksomhederne, for så skaber vi en forventning om, at når der i fremtiden opstår problemer af forskellig art, vil staten også træde hjælpende til, og det er altså virksomhedernes ansvar.

Men når det gælder den offentlige sektor, vil vi fra Venstres side holde regeringen fast på det ansvar, som regeringen har for, at staten sørger for at bringe sine systemer i en sådan orden, at der ikke opstår år 2000-problemer, lige så vel som vi vil rejse problemet i de enkelte kommuner og amter og gøre dem opmærksomme på, at de er ansvarlige for deres systemer, og at de skal leve op til deres ansvar.

Det, som vi skal have, er altså et klart fastslået ansvar for, hvem det er, der skal tage hånd om disse ting. Og her vil jeg bare sige, at vi forventer, at regeringen lever op til sit ansvar og sørger for, at alle offentlige systemer, som regeringen har indflydelse på, overvinder de problemer, der er i forbindelse med år 2000. Og hvis ikke regeringen gør det, vil vi selvfølgelig rejse sagen over for regeringen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det var jo en smuk, liberal tale, for det bør selvfølgelig være sådan, at man uddelegerer ansvaret, og at de pågældende virksomheder så må leve op til deres ansvar. Men modsat en lang række andre områder, hvor tingene kan gøres om – hvis f.eks. en privat virksomhed har sat en for høj eller for lav skorsten op, kan man jo sige til den, at skorstenen skal bygges om – så har vi i det her tilfælde at gøre med sager, som ikke kan gøres om igen.